Ч. 163. Субота 3 серпня (21 липня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Данія і Ісляндия. — З'їзд монархів. — Положене в Марокку. — Американьско-япаньский спір.

Перед кількома днями удав ся даньский король Фридерик в супроводі президента свого кабінету до другої части своєї держави, до Ісляндиї. Та гостина має політичне значінє. Під теперішну пору серед Ісляндців проявляють ся сильно автономічні, а навіть сепаратистичні стремлїня. Вправді мають они свій власний парлямент, та се їм за мало: они хотїли би зірвати дотеперішну злуку з Данією, а задержати лише персональну унію. Се дивнійше тим більше, що Данїя не використовує Ісляндиї, а противно додає їй річно зі свого буджету 321 тисяч корон. А дальше: Ісляндції мають свою автономію. В 1843 покликано до житя парлямент, в 1874 надав даньский король Ісляндиї конституцию, котру в 1903 р. піддано ревізиї. Послів вибирає ся через загальне голосоване. Коли ж Ісляндції бажають відокремленя від Данії, а задержаня лише персональної униї, то причини шукати треба в чім иншім. Ісляндції становлять окремий нарід і при кождій нагоді кладуть велику вагу на своє „лицарске“ положенє. Яко потомки норвеских осадників задержали они давні скандинавскі звичаї. Як нарід з високою культурою довгий час стояли они на чолї літературного руху скандинавских народів. Задержали глубоко в памяти свою давну независимість, заки їх прилучено до Норвеґії (1264 р.) а опісля до Данії (1381 р.). Той характер Ісляндців і єї традициї викликали у них жалобу відокремленя. Подорож короля Фридерика до Ісляндиї має на меті відвести Ісляндців від тих намірів.

Передвчера т. є. дня 31 липня відбуло ся в будинку ісляндского сойму торжественне принятє короля. Мінїстер для Ісляндиї повитав в імени ісляндского народа і сойму короля Данії, князя Гаральда і заступників даньского правительства і парляменту. Король подякував за приготовлене єму сердечне принятє і вийшов відтак на балькон, де єго з одушевленєм привитали товпи народа. — Того самого дня підписав король три нові ісляндскі закони, в справі мита і управильненя права риболовства. Крім того має бути вибрана комісия, котра розгляне і управильнить ісляндскі відносини митові і податкові. То суть перші закони, які даньский король від часу сполученя Ісляндиї з Данією видав в столици Ісляндиї в Рейкявіку. — Вечером дня 31 липня видав мінїстер для Ісляндиї і члени ісляндского „альтінґу“ т. є. сойму, пир в честь короля і єго дружини. Підчас пиру президент „альтінґу“ підніс тоаст в честь короля. Король подякував і висказав свою радість, що прибув до того старого і славного культурою краю. Він бажає, аби Ісляндції мали цілковиту свободу до розвиваня своєї питомої народности і свого краю, о скілько то дасть ся погодити з цілостию держави. Він унаслїдив державу яко цілість і яко таку хоче єї передати слїдуючим поколінням. Але по вітци унаслїдив ще й то, що Ісляндції мають бути свобідним народом, який разом з королем установлює для себе закони, під якими має жити. Король бажає на підвалинах того наслїдства будувати дальше і тому визначив комісию, котра має нарадити ся над становищем Ісляндиї в державі і винайти спосіб, аби на будуче Ісляндия була з одної сторони свобідна, а з другої сторони, аби була задержана одноцілість держави.

В справі з'їзду царя Николая з цїсарем Вільгельмом доносять з Кронштадту: Вчера о годині 10 рано прибув сюди яхт „Александра“ з царем і з царицею на поклад. О годині 11 цар пересїв ся на яхт „Стандард“. Яхт „Александра“ переслав сиґналами желаня щасливої подорожи і повернув з царицею до Петергофу. „Стандард“ вивісив царску хоругов. Супроводжують єго воєнні кружляки: „Ґенерал Кон-

---

12)

Шерльок Гольмс при роботї.

Нові оповіданя — Конана Дойле.

(Дальше).

Тота жінка завела мене до гостинної комнати, де подано скромну вечерю. По вечери взяв мене пан Ольдекр з собою до своєї спальнї, де стояла тяжка зелїзна каса. Він отворив єї і виймив множество паперів, котрі ми разом переглянули. Потягнуло ся може до одинайцятої або дванайцятої години, заким ми упорали ся. Він сказав відтак до мене, що не треба непокоїти господинї і повів мене до балькопового вікна, що стояло через цілий час отвором.

— Чи жалюзия була спущена? — спитав Гольмс.

— На певно не можу сказати, але менї здає ся, що була лиш до половини спущена. Так, пригадую собі, як він єї підтягав, щоби отворити вікно. Я ще не мав палиці. Але він сказав: Не вадить нічого, мій любий; чей будемо ся тепер частійше видїти, я вам єї схова́ю, аж знову прийдете. — Отже я єї лишив. Каса стояла ще отверта, а папери лежали на столї повязані в пачки, коли я вийшов з комнати. Було вже так пізно, що я не міг до Блякгіт вернути. Я лишив ся для того на ніч в недалекім готели і не прочував нічого злого, аж нинї зрана прочитав в ґазеті ту страшну історию.

— Чи хочете може що спитати, пане Гольмс? — відозвав ся Лєстред, котрий підчас того дивного оповіданя покивав кілька разів головою.

— Не скорше, аж буду в Блякгід.

— Хочете сказати в Норвуд — поправив Лєстред.

— А так; я то мав па думці — відповів Гольмс зі своїм загадочним усьміхом. Лєстред мусїв вже частійше переконати ся, як то може єму подобало ся, що той бистрий ум може неодно проникнути, що єму здавало ся зовсїм непроникниме. Він видивив ся зацікавлений на мого товариша.

— Я хотїв би поговорити зараз з вами кілька слів, пане Гольмс — сказав він. Ну, пане Фарлен, перед дверми стоїть двох моїх людий і ждуть на вас, віз стоїть перед домом. — Нещасливий молодий мужчина встав і з послїдним благаючим поглядом вийшов з комнати. Поліцаї сїли з ним до дорожки, а інспектор лишив ся.

Гольмс взяв зі стола тоті картки, на котрих був начерк завіщаня, і зачав їм придивляти ся зі щораз більшим інтересом.

— Се письмо дає нам дещо, на чім би можна оперти ся, пане Лєстред — відозвав ся він наконець. — Придивіть ся єму докладнійше. — Він подав єму тоті картки.

Інспектор здивований видивив ся на него.

— Я можу прочитати лиш перші рядки, тоті на серединї на другій сторонї і кілька при кінци; они написані зовсім виразно — сказав він — але письмо впрочім дуже зле, а в трох місцях таки зовсім нечитке.

— Що ви з того вносите? — спитав Гольмс.

— Ба, але щож ви вносите з того?

— Що то було писане в поїздї зелїзничім; добре письмо означає стацию, зле їзду а дуже зле переїзди на перехрестях. Вправний знаток пізнав би зараз, що писець їхав якоюсь зелїзницею на підгородю, бо лиш безпосередно під великим містом пристанки слїдують так борзо один по другім. Коли припустити, що він писав на цілім шляху, то мусїв їхати поспішним поїздом, котрий межи Норвуд а Льондон-Брідж лиш раз стає.

Лєстред зачав сьміяти ся.

— Трохи вже за далеко сягаєте, коли зачнете розвивати свої теориї, пане Гольмс. Що то має одно з другим за звязь?

— Ну, потверджує і доповняє зізнанє молодого чоловіка, що Ольдекр уложив завіщанє вчера по дорозі. То все-таки впадає в очи — може ні? — що хтось так важну грамоту пише у ваґонї зелїзничім. Виходить з того, що він не прикладає до справи ніякої особистої практичної вартости. Так може робити лиш той чоловік, котрий не думає колись ту волю сповнити.

— А все-таки підписав він рівночасно з тим вирок смерти на себе самого — сказав на то Лєстред.

— Ага, такий ваш погляд?

— Хибаж ви не думаєте так само?

— Все може бути; але менї ще цїла тота справа не ясна.

— Не ясна? Ну, коли то ще не ясне, то що ще взагалї ясне? Тут маємо молодого чо-

дратенко“, „Пограничний“, „Сибірский Стрілець“, „Охотник“ і „Боевой“. Адмірал Ессен єсть на покладі „Сибірского Стрільця“. — Німецкі власти в Свінемільде — як доносять з Берлина — зарядили з нагоди приїзду царя далеко сягаючі средства осторожности. — Berliner Post каже, що неприязні Німеччині петербургскі круги уживали всяких средств, аби не допустити до з'їзду в Свінемінде, однако заповіджена підчас стрічи монархів присутність кн. Більова і Ізвольского доказує, що з'їзд буде мати велике політичне значінє.

В наслідок різні Европейців в марокканьскій місцевости Каза Блянка, на котру напало кілька марокканьских племен, невдоволених з того, що в тім місті будує ся воєнна пристань і укріпленя, положенє незвичайно заострило ся. Як поступить Франция і Ішпанія — бо потерпіли найбільше їх піддані — доси ще не звістно. Однако, як зачувати, Франция готовить ся до рішучого виступленя. — Перебуваючий тепер в Каза Блянка представитель француской фірми, котра переводить там укріпленя порту, прислав до заряду фірми таку телеґраму: Порт зрабовано, льокомотиву знищено, машиніст убитий. Доносять мені о чотирох инших убийствах. Я сам з родиною сховонив ся до Банку державного“. Друга депеша звучить: „Убито загалом 8 осіб. Назвищ їх не знаю“. Як доносять послідні телеґрами, кілька француских і ішпаньских кружляків одержало приказ удати ся сейчас до Каза Блянка і забрати звідтам всіх Европейців, які того зажадають. — Анґлійскі часописи домагають ся від Франциї і Ішпанії, аби обсадили Фез, столицю Марокка.

Головною причиною американьско-японьского непорозуміня, яке до тепер ще остаточно не полагоджене, єсть місто Сан Франціско. В тім місті ширить ся чим раз більше горяча аґітация против Японців, чого доказом були побіч шкільного конфлікту також численні напади на місцеві японьскі гостинниці. Ріжні спори з чужоземцями бували в Сан Франціско і давнійше, та мали они льокальний характер, доки ішло о слабші нациї, як пр. о Хінців, Неґрів і Корейців. Положенє стало иншим, коли Каліфорнію стали заливати Японці, звістні з свого патріотизму і національної гордости. Передусім з приводу виключеня японьских дітий з міских каліфорнійских шкіл стали Японці домагати ся, щоби їх, як побідників Росиї, Кореї і Хін, поставлено і трактовано на рівні з білими. Японьске правительство звернуло ся в тій справі до вашинґтоньского, а то знов віднесло ся о поясненя до каліфорнійских властий. Та каліфорнійскі власти, хоч не заперечили, що появляють ся в Сан Франціско проти чужинців заворушеня, однак зараз-же і додало, що з огляду на страйки мусять ще панувати неправні відносини, бо поліция покищо безсильна і що Японці мусять трохи перетерпіти так, як инші чужі еміґранти. Тимчасом в дійстности в краю ширив ся против-японьский рух. І так пр. „San Francisco Chronicle“ писало: „Ми не хочемо, щоби Японці сюди приходили і між нами жили. Коли они невдоволені такою охороною, яку їм даємо, то най забирають ся. Японці уміють зручно викликувати дипльоматичні квестиї: они як-раз були тими, що пустили про Сан Франціско лиху славу“. Супротив такого стану річий легко собі уявити, кілько-то треба з'усиль, щоби недопустити до расової борби, або щоби єї придушити. Певна річ, що і японьске правительство буде старати ся всіми силами не довести до війни. Та инша річ, як на напади, устроювані в Сан Франціско на Японців, дивити ся буде цілий японьский нарід, гордий побідою своєю над Росиєю. Недавно тому основало ся в Японії товариство „Тайбай Дошікай“, котре має на меті пособляти японьскій еміґрациї до Сполучених Держав. Товариство то виступає дуже остро против Американців і аґітує в тім напрямі в цілім краю. Та не числить ся оно з тим, що конфлікт між Америкою а Японом відбив ся на японьскій торговли з Америкою, котра доходить річно до 400 міліонів марок обороту. — Голосну справу висланя на Тихий океан американьских воєнних кораблів півурядова часопись „Wordl“ звела до дуже малого значіня. Заявила она, що президент Рузвельт дотичного приказу ніколи не видав. Правда, що відбували ся наради в справі уладженя маневрів воєнної фльоти, але се ще не має ніякої звязи з японьскою квестиєю. Може бути, що фльота і попливе на маневри на Тихий океан, та ся справа ще не порішена. Впрочім „Wordl“ констатує, що в Сан Франціско панує тепер супротив Японців прихильнійший настрій.

ловіка, котрий нараз довідує ся, що на него спаде велике майно, скоро того старого смерть вхопить. Щож він робить? Не каже нікому нічогісенько, лиш іде одного красного вечера, удаючи якийсь інтерес, до свого добродія. Жде, аж одна однісенька особа, що ще мешкає в домі, ляже спати, убиває старого чоловіка в єго самотній спальни, палить трупа на купі дерева а відтак іде до недалекого готелю. Сліди крови в комнаті а також і на палици лиш незначні. Він може навіть і не добачив того, що кров потекла і сподівав ся, що по спаленю трупа затре ся всякий слід того, якого рода була смерть — сліди, котрі із зовсім ясних причин мусіли би довести до него. Хибаж то все не таке ясне як сонце?

— Ваш спосіб доказуваня, мій любий Лестреде, видає ся мені трохи за ясний — сказав на то Гольмс. — Побіч ваших прочих знаменитих прикмет брак вам, як виджу, потрібної сили уяви. Коби ви схотіли лиш на хвильку перенести ся в положенє сего молодого чоловіка! Чи вибирали би ви якраз ту ніч по установленю завіщаня, щоби виконати злочин? Чи не видавало би ся вам небезпечно заводити так тісну звязь межи сими обома подіями? А дальше, чи виконували би злочин тої ночи, коли би знали, що ви були в тім домі і що служниця отворила вам двері. А наконець, чи ви, завдавши собі так великого труду, що спалили трупа, були би на стілько неосторожні, що лишили би в хаті свою власну палицю на знак, що то ви той злочинець? Чи не признаєте, Лестред, що то все досить неімовірне?

— Що до палиці, пане Гольмс, то знаєте так само добре як і я, що злочинці иноді тратять голову і роблять щось такого, чого би розважний чоловік не зробив. Він, здає ся, боявся вернути назад, щоби єї взяти. — Дайте мені яке инше імовірне поясненє.

— Я міг би вам легко дати й кілька — сказав Гольмс. — Як думаєте на примір о слідуючім, котре дуже можливе та й не конче неімовірне? — лишаю вам до волі зробити з того ужиток. — Старий будівничий показував свому гостеви цінні папери. На дворі іде попри дім якийсь волоцюга і видить то; жалюзия була лиш до половини спущена. Адвокат опісля пішов. Волоцюга влазить, бере палицю, котру видить перед собою, убиває Ольдекра і щезає, витаскавши трупа на сяг дерева та підпаливши єго.

— Длячогож мав би волоцюга палити трупа?

— З тої самої причини що й Фарлен мав то зробити.

— А длячогож той убийник не забрав нічого з собою?

— Бо то були папери, котрих він не міг з'ужиткувати.

Лестред покивав головою. Але мені всетаки здавало ся, як колиб він не був вже так кріпко переконаний о правдивости свого здогаду як перед тим.

— Ну, пане Гольмс, шукайте собі свого волоцюгу, але доки єго не знайдете, то я буду держати ся того, котрого арештував. Будучність чей покаже, чия правда. Памятайте особливо на ту обставину, що після того, що доси знаємо, не пропали ніякі папери а Фарлен єсть одиноким чоловіком на сьвіті, котрий не мав би ніякого інтересу в тім, щоби їх забирано, бо він єсть законним спадкоємцем і они серед всяких обставин мусіли би пізнійше єму дістати ся.

Против тої замітки не міг мій приятель нічого сказати.

— Не буду перечитись, що ваше доказуванє у ріжних взглядах звучить імовірно — відповів він. — Я лиш кажу, що суть і инші поясненя. Як самі кажете, будучність покаже. Бувайте здорові! Я впрочім ще сего дня поїду до Норвуд і побачу, як далеко дійшло вже ваше слідство.

Коли детектив вийшов, встав мій приятель і зачав лагодити ся до найблизшого підприємства; єго лице показувало веселу міну чоловіка, котрий видить перед собою задачу відповідаючу своїм здібностям.

— Перше, що зроблю, Ватзоне — сказав він запинаючи на собі судут — то, як вже сказано, піди до Блякгіт.

— А чому-ж не до Норвуд?

— Бо в сім случаю слідували в короткім часі по собі дві дивні події. Поліция робить ту похибку, що звертає всю свою увагу лиш на другу, бо она случайно представляє злочин. Мені однак ясно, що треба зачинати від першої події, від того впадаючого в очи завіщаня, щоби зрозуміти другу подію, сам злочин. Буду длятого старати ся насамперед вияснити трохи першу часть, що завіщанє зроблене так нагло і в користь так дивного спадкоємця. З того зрозуміємо лекше другу часть.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 2-го серпня 1907

— **Іменованя.** Президия галицкої краєвої Дирекциї іменувала поборцями податковими в IX. кл. ранґи: контрольора податкового Йос. Ґавла, офіцияла подат. Казим. Луковского, контрольора подат. Йос. Богдановича, Клим. Голиньского, Стеф. Продзевича, Едв. Смольку, Ігн. Сіменьского, офіц. подат. Альф. Шґрігля, контроль. податк. Едв Черемкевича і Йос. Курея; — дальше контрольорами податковими в X. кл. ранґи офіциялів подат.: Володисл. Біліньского, Стан. Туркевича, Генр. Прайля, Мечисл. Новака, Юр. Мартиняка, Войт. Мерву, Вінкент. Ґодулю, Ант. Пазюка, Вінкент. Бартля, Вінк. Дзержановского, Фр. Валіґуру, Стеф. Залесіньского, Никол. Стеткевича, Бол. Воляньского. Володисл. Дрогомирецкого, Володисл. Кокошиньского та ад'юнктів податк.: Ів. Мармолю, Стан. Павлоку, Казим. Юркевича, Мар. Дынисевича і Людв. Кришковского.

— **Начальний директор** галицких почт і телеґрафів Іван Любич Сеферович виїхав на кількатиждневий урльоп. Заступство обняв старший радник почтовий Людвик Ликор.

— **Доповняючий вибір** одного посла на краєвий Сойм з виборчого округа міста Львова (мандат по бл. п. президенті міста Михальскім) відбуде ся дня 3-го вересня. Списи управнених до вибору членів громади, зложені, почавши від 31 липня в 9-ім департаменті маґістрату до довільного перегляду щоденно від години 9 до 1 в полудне. Против зладжених списів вільно вносити рекламациї до 7 серпня включно.

— **Курс для кондукторів дорогових.** Дня 16-го падолиста розпічне ся новий трилітний курс практичної школи кондукторів дорогових при Виділі краєвім у Львові. Наука в школі буде відбувати ся кождого року через пять місяців зимових від 16 падолиста до половини пьвітня, а наука практична при роботах дорогових відбуває ся річно через сім літних місяців. До школи може бути принятих 35 учеників. Стипендиї з фонду краєвого на час зимової науки у висоті 50 кор. місячно,

можуть бути уділені 26 ученикам. Хто би старав ся о приняте до школи, повинен найдальше до дня 16-ого жовтня с. р. внести подане до Виділу краєвого. Приняті можуть бути лиш кандидати вільного стану.

— Дрібні вісти. На основане жидівскої оселї вакацийної в Дубині під Сколїм, ухвалила фінансова секция львівскої ради громадскої 10.000 корон, платних в двох ратах. — Кіт, о котрім ми доносили, що покусав і подрапав Гральника, служачого в кантині на Цитадели, а котрого він задушив, не був скажений, як то показала секция переведена дир. Готлїком. — У Львові було минувшого місяця 17 случаїв занедужаня на дифтерию. — З Росиї виїхало минувшого року до Америки 186.089 Жидів, з тих найбільше через Ню-Йорк до Сполучених Держав; 9000 Жидів виїхало до Канади, а 13.500 до Арґентини.

— В Турцї над Стрием відбуде ся заходом „Рускої Бесїди“ і „Рускої Читальнї“ дня 4 серпня народний фестин, получений з фантовою льотериєю, на дохід будови нової церкви. Ласкаві фанти або грошеві датки просить ся присилати під адресою о. М. Пруханицкого, пароха в Турцї.

— Вартість майна Русинів в Канадї. „Канад. Фармер“ оцїнюючи одну руску фарму в Канадї на 1.280 долярів, а число руских фарм на 86.376, обчислює, що вартість землї, яка находить ся в руках канадийских Русинів, виносить 114.401.280 долярів. Дочисливши до того вартість інвентаря і будинків, подає згадана ґазета загальну вартість майна руских кольоністів на 160 мілїонів долярів. Не втягнено там маєтків Русинів, що поселили ся по канадийских містах і місточках.

— Велика демонстрация против піяньства відбула ся послїдної недїлї в Штокгольмі, столици Швециї. Звиш 60.000 абстинентів, людий, що зовсім перестали уживати алькогольних напитків, уладило з нагоди против алькогольного конґресу, величаву демонстрацию против алькоголю. 500 товариств для пропаґованя тверезости ішло в походї, 400 хоругов повівало над головами, а сотки таблиць транспарентів взивало до борби з алькоголїзмом. В походї ішло 30 орхестр, а улицї, котрими ішов похід, були переповнені публикою. В народнім парку відбула ся велика народна забава, в котрій взяли участь також члени конґресу.

— Брат за брата або повішений через помилку. З Варшави доносять: В тутешній цитадели було двох вязнів полїтичних, рідні брати, з котрих один називав ся Іван Невядомский а другий Іван Кароль Невядомский. Першого, Івана, засуджено на 3 місяцї вязниці а Івана Кароля Невядомского на смерть. Вчера рано вивели Івана, засудженого на три місяцї вязниці на місце траченя. Не помогло нїчого, що він покликував ся на то, що засуджений лиш на три місяцї і що невинний; его повішено. В кілька годин опісля показало ся, що дїйстно стала ся помилка. Ґенеральний прокуратор помилував Івана Кароля і засудив его на 8 місяцїв вязниці.

— Цигани розбишаки. Здає ся, що угорскій жандармериї удало ся вже вислїдити тих циганів, про котрих ми недавно доносили, що они коло місцевости Давош в пусті Вач напали на чарду і там убили господаря коршми Сарваша, его жінку і доньку, а відтак зрабували все, що лиш дало ся. Угорска жандармерия і полїция робили від кількох недїль облаву на циганів і арештувала кільканайцять ватаг циганьских, але все-таки не могли впасти на слїд розбишаків. Підозріне навіть впало було на якихсь робітників, що робили коло тютюну недалеко від чарди, аж ось дїйстних убийників зрадила молода циганка, 15-лїтна Лїна. В місцевости Гайдуґадгаз арештувала жандармерия ватагу циганів, котра складала ся з 5 жінок, 1 дївчини, 1 мужчини і 3 дїтий в віцї від 3—6 лїт. Всїх приставлено до міста Монор. Одинокий в тій ватазї мужчина Туті Кольомпар-Бальоґ мав сковані руки і він то має бути одним з тих, що в пусті Вач позбавили житя 4 людий, а відтак підпалили чарду. Циганка Лїна Лякатош каже, що не була при тім убийстві, лиш довідала ся від других циганів і так розповідає:

Дня 20. липня, в день по убийстві в чардї, вернули були три мужчини нашої ватаги, що на кілька днів пішли були на розбій, до нашого табору на Катонателеп в Кечкеметї, де їх жінки дожидали. Мужчини тоті розповідали, що они в пятницю підпалили якусь чарду на пусті Вач, убивши перед тим людий, які там були. Особливо з великим одушевлєнєм розповідали они про „геройство“ 17-лїтного „Туті“, котрий стріляв до нещасливого господаря й до візника та вбив також молоду дївчину 17-лїтну Тересу. Того убийника славили его товариші, мов би якого героя, за его кроваве дїло і складали ему ґратуляциї. Один з мужчин був тяжко зранений в колїно а Тутіго одїнє було цїле поваляне кровю. Дївчина розповіла дальше, що Туті зрабовану рушницю-лефушівку поломив підчас втечі і кинув в кукурудзу. Доньку Сарвашого порізав ножем циган Йошка Лякатош-Бальоґ. В убийстві брала участь також і одна жінка, перебрана за мужчину. Жінку коршмаря удушив якийсь малий присадкуватий циган, котрого імени она не знає. Коли мужчини подїлили ся добичею, розійшли ся малими громадками в ріжні сторони до лїса. Жінки лишили ся аж до другого дня в таборі а опісля пішли в сторону як до Теґляш, де зійшли ся знову з чотирома мужчинами, котрі належали до їх ватаги. В Теґляш добачили циганів жандарми, котрим по дуже тяжкій погони удало ся зловити Туті Кольомпар-Бальоґа, підчас коли три его товариші: Йошка Бальоґ, Радїч Кольомпар і Йошка Бальоґ-Лякатош втекли.

Туті Кольомпар-Бальоґ, котрий, як каже 17-лїтна Лїна, браа найбільшу участь в убийстві, лежав скований в кутї подвіря і лиш від часу до часу завернув як дикий своїми страшними очима та заєдно говорив, що він не винен нїчого. Лиш длятого, що жандарми страшно над ним збиткували ся і его мучили він нїби то признав ся до убийства, але то все неправда, що він говорив і що Лїна розповідає.— Та й дїйстно нема на то зовсім певного і ясного доказу, що той Туті дїйстно допустив ся убийств. Зрабовані у Сарваша річи і дорогоцїнности показувано синови убитого Іванови Сарваш-Врана, але він каже, що то не его родичів річи. Та й не знати, чи Лїна говорить правду, бо кажуть, що она із злости на Тутіго, котрий еї покинув, а знайшов собі другу любку, все то видумала.

Телеґрами.

Кралєвац 2 серпня. Тїло Бранковича зложено на катафальку в палатї і виставлено на вид публичний. Наспіли численні кондоленциї, між иншими від Архікнязів Райнера, Людвика Сальватора і Франца Сальватора, від Аппонія, від митрополитів: сербского, чорногорского і черновецкого.

Кольошвар 2 серпня. На лїнїї Кольошвар-Банффігуняд вискочив вчера вечером із шин коло стациї Мадярнадаш поїзд тяґаровий. Три ваґони розбили ся.

Париж 2 серпня. Прокуратор державний поставить нинї в палатї радній внесене в справі тимчасового випущеня Ферруля і співобжалованих на волю.

Мадрид 2 серпня. Правительство постановило вислати іспаньский корабель воєнний до Касаблянки.

Ню-Йорк 2 серпня. Злочинні напади на жінки і дїти ширять ся тут в застрашаючий спосіб. В послїдних часах знайдено богато дївчат удушених і споганених. Шеф полїциї заявив, що полїция має за мало сил до розпорядимости, щоби викрити злочинців. Полїция завзвала родичів, щоби не пускали дїтий самих на улицю. Серед нас леня запанувало велике заворушене.

Вашинґтон 2 серпня. Департамент державний не одержав зовсім протесту Японії против вислання атлянтийскої фльоти, анї також не сподївають ся такого протесту.

Ойстербай 2 липня. Секретар президента Рузвельта оголошує, що департамент маринарки робить вже приготовленя до висланя атлянтийскої фльоти на Тихий океан.

Сеуль 2 серпня. Вчерашну борбу в Сеули викликав опір одного баталїона корейского войска против роззброєня. Підчас борби стріляно з карабінів і гармат. Кілька японьских куль впало до консуляту американьского, але не наробили шкоди.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. **Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.**

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ
і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ
чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ
перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі заряджена.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).